

Artikel 13.

Vid utgången av varje tioårsperiod, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 14.

1. Ifall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande en revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 11 härovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 15.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Bilaga H.

Rekommendation (nr 61) angående migrerande arbetares rekrytering, arbetsförmedling och arbetsvillkor.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag angående migrerande arbetares rekrytering, arbetsförmedling och arbetsvillkor (lika behandling), vilken fråga utgör tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjuogoåttonde dagen i juni år ett tusen nio hundra trettio nio efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående migrerande arbetare, 1939»:

Konferensen,

som antagit konventionen angående migrerande arbetare, 1939,

och önskar komplettera densamma genom en rekommendation,

förordar iakttagande av följande regler:

I.

1. 1) I denna rekommendation förstås med:

a) termen »rekrytering»:

- i) anställande av en person i ett territorium hos en arbetsgivare i ett annat territorium eller
- ii) åtagande gentemot en person i ett territorium att bereda honom anställning i ett annat territorium jämte vidtagande av anordningar beträffande förrättningar, som åsyftas i punkt i) eller ii), därunder inbegripet uppsökande och urval av tillämnade emigranter och förberedelser för deras avresa;
- b) termen »införande» varje åtgärd för att trygga eller underlätta ankomsten eller tillträdet till ett territorium av personer, vilka rekryterats under förhållanden, som angivas i punkt a) härovan;
- c) termen »arbetsförmedling» varje åtgärd för att förse en arbetsgivare med arbetskraft, som införts under förhållanden, vilka angivas i punkt b) härovan;
- 2) Denna rekommendation äger icke tillämpning på:
  - a) omflyttning inom en medlemsstats territorium eller mellan två territorier, som tillhöra samma medlemsstat;
  - b) sådana arbetare i gränstrakter, vilkas arbetsplats ligger i en stats territorium och vilkas boningsort är belägen inom en annan stats territorium;
  - c) sjömän;
  - d) infödda arbetare i den mening, som angives i art. 2 b) av 1936 års konvention angående rekrytering av infödda arbetare.

II.

2. Det i varje land upprättade tjänsteorgan, vilket har att lämna upplysningar och bistånd åt migrerande arbetare, bör åligga:
  - a) att åt migrerande arbetare och deras familjer på deras språk eller dialekt eller i varje fall på ett för dem begripligt språk meddela upplysningar och råd beträffande emigration, immigration, anställning och levnadsförhållanden å destinationsorten, återvändande till ursprungslandet samt i allmänhet rörande alla frågor, som kunna vara av intresse för dem i deras egenskap av migranter;
  - b) att för migrerande arbetare och deras familjer underlätta fullgörandet av administrativa formaliteter och andra åtgärder, som måste vidtagas i samband med deras avfärd, resa, tillträde till och vistelse i destinationslandet samt eventuellt deras återvändande till ursprungslandet.
3. En skäligen tidrymd bör såvitt möjligt få förflyta mellan offentliggörande och ikraftträdande av varje bestämmelse, som ändrar de villkor, vilka gälla för tillstånd att emigrera eller immigrera eller att använda utlänningar till arbete, så att de ändrade villkoren i tid kunna meddelas personer, som bereda sig att emigrera.
4. Texterna till de viktigaste i föregående moment avsedda bestämmelserna eller upplysningar om dem böra på de bland de emigrerande arbetarna mest gängse språken anslås å ställen för migranternas avfärd, passerande eller ankomst.

III.

5. 1) För att skydda de migrerande arbetarnas intressen och säkerställa arbetsmarknadens jämvikt böra vederbörande myndigheter i emigrations- och immigrationslandet, i fall, då migrationens omfattning så påkallar, fordra, att ansökningarna om rekrytering och införande av migrerande arbetare i förväg underställas myndigheterna för prövning och godkännande.

2) Innan immigrationslandet giver sitt tillstånd till införande av migrerande arbetare på sitt territorium, bör det tillse, huruvida ej ett tillräckligt antal arbetare redan finnes tillgängligt för arbetet i fråga.

6. 1) De villkor, under vilka bemyndigande att rekrytera, införa eller förmedla anställning åt migrerande arbetare givas eller upprätthållas, böra fastställas genom den nationella lagstiftningen eller överenskommelse mellan emigrations- och immigrationslandet.

2) De personer eller institutioner, åt vilka givits i föregående punkt åsyftat bemyndigande, böra ställa säkerhet, exempelvis i form av borgensförbindelse, för ersättande av skada, som genom deras fel kan orsakas migrerande arbetare.

7. 1) Det bör åligga varje mellanhand, som åtager sig rekrytering, införande av eller förmedling av anställning åt migrerande arbetare för en arbetsgivares räkning, att vara försedd med skriftlig fullmakt från arbetsgivaren eller annan handling, som utvisar, att han handlar å arbetsgivarens vägnar.

2) Denna handling bör vara avfattad på eller översatt till emigrationslandets officiella språk och meddela alla erforderliga, närmare upplysningar om arbetsgivaren, beskaffenheten och omfattningen av den rekrytering, det införande eller den arbetsförmedling, som mellanhandens uppdrag avser, samt om den erbjudna anställningen och betingelserna beträffande densamma.

8. 1) Det är önskvärt, att i varje land, där migrerande arbetare rekryteras, inflytta eller beredas anställning, vederbörande myndigheter fastställa maximitariffer för de kostnader, som må uttagas av den migrerande arbetaren eller hans arbetsgivare för rekrytering, transport (därunder inbegripet underhåll under resan), arbetsförmedling, hemsändande eller andra med de nu nämnda förbundna förrättningar.

2) De i föregående punkt omnämnda kostnaderna böra i regel icke drabba den migrerande arbetaren. I varje fall böra avdrag på lönen, som arbetsgivaren kan äga göra för berörda kostnader, begränsas genom den nationella lagstiftningen eller överenskommelse mellan emigrations- och immigrationslandet.

9. 1) Migrerande arbetare böra såvitt möjligt före sin avfärd från emigrationslandet undersökas av en representant för immigrationslandet, som har att övertyga sig om att de kunna medgivas tillträde till sistnämnda land.

2) I fall då rekrytering är av sådan omfattning, att densamma kan anses såsom kollektiv rekrytering enligt emigrationslandets lagstiftning, bör en kompetent tjänsteman, tillhörande detta land, närvara vid förrättningen.

3) Det är önskvärt, att de i föregående punkter av detta moment avsedda undersökningar och förrättningar såvitt möjligt äga rum i närheten av emigrantens hem.

10. 1) En migrerande arbetares familjemedlemmar, vilka önska åtfölja eller återförena sig med honom, böra beredas särskilda lättnader, bl. a. i avseende å:

a) prioritet framför andra sökande i fråga om tillstånd att lämna emigrationslandet och få tillträde till och vistas i immigrationslandet;

b) förenklade av de administrativa formaliteterna och nedsättning av de avgifter, som krävas för avresa från emigrationslandet eller för tillträde till och vistelse i immigrationslandet.

2) Med hänsyn till detta moment böra till en migrerande arbetares familj räknas hans hustru och minderåriga barn samt andra medlemmar av hans familj, som för sin försörjning äro beroende av honom.

IV.

11. Lika behandling av in- och utlänningar, såsom densamma angives i artikel 6 av 1939 års konvention angående migrerande arbetare, bör såvitt möjligt tillämpas i avseende å alla utlänningar.

12. 1) Utlänningar, som erhållit tillstånd att såsom arbetare vistas i ett territorium, och de medlemmar av deras familj, som medgivits medfölja eller återförena sig med dem, böra såvitt möjligt berättigas att taga anställning under samma villkor, som det egna landets medborgare.

2) I sådana länder, där anställandet av utländska arbetare är underkastat inskränkningar, böra dessa inskränkningar såvitt möjligt:

a) icke tillämpas på arbetare, som varit stadigt bosatta i landet under en period, vars längd i regel icke skall överstiga fem år;

b) utan villkor om viss vistelsetid upphävas till förmån för hustru och barn, som uppnått sådan ålder, att de kunna utföra arbete och vilka medgivits åtfölja eller återförena sig med den migrerande arbetaren.

13. Det är önskvärt, att medlemsstater, som icke ratificerat de internationella konventionerna angående socialförsäkring, bevilja utländska arbetare och deras efterlevande den i nämnda konventioner angivna behandlingen.

14. 1) Det är önskvärt, att i länder, där antalet immigrerade arbetare är tillräckligt stort, dessa arbetares anställningsförhållanden göras till föremål för särskild övervakning, som allt efter omständigheterna kan utövas antingen av ett särskilt inspektionsorgan eller av arbetsinspektörerna eller andra för uppgiften specialiserade tjänstemän.

2) De administrativa tjänsteutövare, som fått sig anförtrott uppdraget att utöva den i föregående punkt avsedda övervakningen, böra såvitt möjligt samarbeta med frivilliga, av myndigheterna godkända sammanslutningar för lämnande av bistånd åt migranterna.

V.

15. 1) När en utländsk arbetare i vederbörlig ordning inflyttat på en stats territorium, bör denna stat såvitt möjligt avhålla sig från att på grund av arbetarens bristande tillgångar eller arbetsmarknadens tillstånd avlägsna honom eller medlemmar av hans familj från territoriet, med mindre en överenskommelse i detta avseende träffats mellan immigrations- och ursprungslanden.

2) En stat, som anser sig nödsakad att på grund av de i föregående punkt angivna orsakerna från sitt territorium avlägsna utländska arbetare, vilka immigrerat i vederbörlig ordning, eller medlemmar av deras familj, bör i alla händelser:

a) taga hänsyn till den tidslängd arbetaren vistats i dess territorium och i intet fall avlägsna arbetare, som vistas där sedan mer än fem år;

b) övertyga sig om att arbetaren tagit i anspråk alla sina rättigheter till prestationer på grund av arbetslöshetsförsäkring;

c) övertyga sig om att arbetaren beretts skälig tidsfrist, särskilt för att träffa anstalter rörande sina ägodelar; att lämpliga anordningar vidtagits för transporten av arbetaren och hans familj samt att nödiga åtgärder vidtagits för att tillförsäkra arbetaren och hans familj human behandling;

d) övertyga sig om att kostnaderna för arbetarens och hans familjs återvändande och för transporten av deras husgeråd till den slutliga destinationsorten icke skola drabba arbetaren.

16. I det fall migrerande arbetare eller medlemmar av deras familjer, som

förblivit medborgare i ursprungslandet, återvända till detta, bör detta land genom att fritaga dem från tvånget att uppfylla villkor om föregående vistelse eller anställning i landet eller orten möjliggöra för dem att komma i åtnjutande av olika hjälpåtgärder till förmån för obemedlade och arbetslösa eller av åtgärder till underlättande för arbetslösa att återgå till arbete.

Bilaga I.

Rekommendation (nr 62) angående samarbete mellan staterna beträffande migrerande arbetares rekrytering, arbetsförmedling och arbetsvillkor.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1939 till sitt tjugofemte sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag angående samverkan mellan staterna i fråga om migrerande arbetares rekrytering, arbetsförmedling och arbetsvillkor, vilken fråga innefattas i tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugooåttonde dagen i juni år ettusen niohundra trettio nio följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående migrerande arbetare (samarbete mellan stater), 1939»:

Konferensen,

som antagit konventionen angående migrerande arbetare, 1939, och rekommendationen angående migrerande arbetare, 1939,

förordar iakttagande av följande regler:

1. De medlemsstater, mellan vilka förekomma en relativt omfattande migration eller en migration av kollektiv natur, böra komplettera de åtgärder, som vidtagas av dem till tryggnad av tillämpningen av bestämmelserna i konventionen och rekommendationen angående migrerande arbetares rekrytering, arbetsförmedling och arbetsvillkor, genom att avsluta två- eller flersidiga överenskommelser, vilka allt efter omständigheterna lämpligen kunna behandla följande frågor:

a) anordnande av upplysningsverksamhet för migrerande arbetare och utbyte av upplysningar mellan vederbörande nationella förvaltningar;

b) undertryckande av olaglig och bedräglig propaganda;

c) utfärdande av intyg och identitetshandlingar, som äro nödvändiga för migrerande arbetare, och erkännande i de avtalsslutande länderna av giltigheten av sådana handlingar, utfärdade i ett annat av dem, samt av anställningsavtal, träffade i sådant land;

d) metoder för rekrytering och införande av samt arbetsförmedling för migrerande arbetare;

e) medel till förhindrande, att migrerande arbetare skiljas från sina familjer eller övergiva dem samt till underlättande av dylika familjers återförening ävensom till tryggnad, att de migrerande arbetarna fullgöra sina lagstadgade försörjningsplikter gent emot sina familjemedlemmar, som kvarstanna i ursprungslandet;